Selvitys

24.4.2026

VN/12/2026
Click or tap here to enter text.

Eduskunnan talousvaliokunta

Työ- ja elinkeinoministeriön lisäselvitys: Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi (2/2026 vp) ja muutoskustannukset erityyppisissä kunnissa

Eduskunnan talousvaliokunta on pyytänyt työ- ja elinkenoministeriöltä erillistä lisäselvitystä valiokuntakäsittelyssä hallituksen esitystä HE 2/2026 vp koskevista kuntatalouteen kohdistuvista vaikutuksista koskien erityisesti pieniä kuntia.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa vastauksenaan seuraavaa.

Tiivistelmä

Kuntiin kohdistuvia muutoskustannuksia on pyritty arvioimaan niiden sidosyksikköomistusosuuksien kautta, erityisesti pienomistusten osalta. Keskeisenä oletuksena on ollut PWC:n selvityksen ICT-palveluiden uudelleenjärjestelyä koskeva 30 % muutoskustannusoletus. Laskelma Valtiokonttorin ylläpitämästä tutkihallintoa.fi-palvelusta kerättyyn aineistoon kuntien sidosyksikköomistuksista. Näillä oletuksilla päädytään siihen, että kustannukset vaihtelevat kuntien kesken huomattavasti kaikissa kokoluokissa. Asukaslukuun suhteutettuna suurimmat muutoskustannukset kohdistuvat muutamaan (7 kpl) pieneen (alle 5 000 asukasta) kuntaan. Korkeimmillaan kustannus olisi yhtä asukasta kohden arviolta 150–260 €. Noin puolessa aineistoon kuuluvista pienistä kunnista muutoskustannusten määrä jäisi melko vähäiseksi. Aineistoon kuuluvista keskikokoisista (5 000 – 50 000 asukasta) kunnista niinikään noin puolessa muutoskustannukset jäisivät melko vähäisiksi, mutta muutamassa keskikokoisessa kunnassa muutoskustannukset olisivat merkittäviä. Korkeimmillaan keskikokoisissa kunnista muutoskustannukset olisivat arviolta noin 100 € yhtä asukasta kohden. Suurissa kunnissa (yli 50 000 asukasta) taas sidosyksiköiden pienomistusten merkitys on muutoskustannusten kannalta vähäisempi ja suurempi merkitys on sillä, miten sidosyksiköiden pääomistus järjestellään. Merkittäviä muutoskustannuksia suuriin kuntiin voi syntyä niissä tapauksissa, joissa koko sidosyksikön toiminta päätetään uudelleenorganisoida.

Postiosoite Postadress Postal Address	Käyntiosoite Besöksadress Office	Puhelin Telefon Telephone	Faksi Fax Fax	s-posti, internet e-post, internet e-mail, internet
Työ- ja elinkeinoministeriö PL 32 00023 Valtioneuvosto	 Aleksanterinkatu 4 Helsinki	 0295 16001 +358 295 16001	 09 1606 2160 +358 9 1606 2160	 kirjaamo.tem@gov.fi www.tem.fi

Tausta

Eduskunnan talousvaliokunta on pyytänyt työ- ja elinkeinoministeriöltä 21.4. tarkennuksia ja selvennyksiä hallituksen esitykseen *eduskunnalle laiksi julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi* liittyen. Tässä muistiossa pyritään vastaamaan kysymyksiin, jotka koskevat erityisesti pieniin kuntiin kohdistuvia kustannuksia.

On selvä asia, että yksiselitteisiä tietoja lakimuutoksen kustannusvaikutuksista kuntiin on mahdotonta saada siitä syystä, että lopputulos riippuu eri tahojen markkinareaktioista ja organisointiratkaisuista, joiden arviointi etukäteen on hyvin spekulatiivista. Tämä lisäselvitys perustuu *PriceWaterhouseCoopersin* (PWC) laatiman selvityksen *”Selvitys sidosyksikön palveluista luopumisesta aiheutuvista muutoskustannuksista ja markkinapotentiaalista”* (30.4.2025) perustamiin oletuksiin, joista keskeisin on sidosyksikön uudelleenorganisoinnin kustannusarvio 30 prosenttia liikevaihdosta. PWC:n arvio koskee ICT-palveluita, jotka muodostavat merkittävän osan sidosyksiköiden pienomistuksista. Tässä selvityksessä on käytetty 30 % muutoskustannusoletusta kaikkiin sidosyksiköihin. 30 % oletus muodostuu seuraavista osista:

- Kilpailutuskustannus 10 % palvelun arvosta / vuoden liikevaihdosta
- Käyttöönottokustannus 15 % palvelun arvosta
- Palvelun lopettamiskustannus 5 % palvelun arvosta

On mahdollista, että muutoskustannukset voivat olla, varsinkin palvelun käyttöönoton osalta, joissain sidosyksiköissä 30 % suurempia. Tässä arviossa kustannuksen on arvioitu jakautuvan kuntiin niiden omistusosuuden mukaisesti. Tapauskohtaisesti on toki mahdollista, että kustannukset voivat merkittävästikin ylittyä tästä, mutta vastaavasti joissain tapauksissa ne voivat selvästi alittua. Kustannukset voivat olla tässä muistiossa yliarvioituja erityisesti siltä osin, että muutoskustannukset oletetaan olevan 30 % koko sidosyksikön liikevaihdosta, vaikka uudelleenjärjestely ei välttämättä koske kuin osaa siitä. Lisäksi kustannuksia voi yliarvioida myös se, että osa muutoskustannuksista syntyisi joka tapauksessa ajan myötä myös ilman lakimuutosta. Muistiossa on kuitenkin päädytty valitsemaan yksinkertainen oletus, jotta laskelma olisi ylipäätään mahdollista laatia. Todellisuudessa tilanteet ovat joka tapauksessa niin vaihtelevia, ettei niiden huolellinen arvioiminen etukäteen ole mahdollista muuten kuin yksinkertaistavilla keskimääräisillä oletuksilla. Mikäli keskimääräinen muutoskustannus olisi 30 % sijaan esimerkiksi 40 %, nousisivat kustannukset 25 % tässä muistiossa esitetyistä arvioista.

On tiedostettava, että yksittäisissä tapauksissa joihinkin kuntiin voi kohdistua merkittäviä lisäkustannuksia, varsinkin sellaisessa tapauksessa, jossa kunta jää yksin sidosyksikön ulkopuolelle ilman toimivaa korvaavaa organisointimallia. Näin voi olla erityisesti silloin, kun kyseessä on maantieteellisesti rajoitettu palvelu ja kunta sijaitsee syrjäisellä seudulla, jossa markkinaehtoisia palveluita ei synny. Näiden tapausten ei kuitenkaan arvioida olevan koko kansantalouden mittapuulla huomattavia, mutta ne voivat silti vaikuttaa merkittävästi yksittäisen kunnan talouteen.

Lisäselvityksessä on tarkasteltu eri kokoisten ja eri maakunnissa sijaitsevien kuntien omistamia sidosyksiköitä ja ennen kaikkea niiden pienomistuksia (alle 10 % omistus). Selvitys perustuu Valtiokonttorin ylläpitämästä tutkihallintoa.fi palvelusta kerättyyn aineistoon kuntien sidosyksikköomistuksista. Kilpailu- ja kuluttajavirasto (KKV) on päivittänyt ja täydentänyt aineiston pohjalta *KKV:n Tutkimusraportti 9/2023* lukuja. Kunnat ja hyvinvointialueet on vuodesta 2025 alkaen velvoitettu toimittamaan palveluun tiedot sidosyksikköomistuksistaan. Selvitys kattaa yhteensä 212 kuntaa Suomen 308 kunnasta, joten se ei ole täysin kattava. Puuttuvat kunnat ovat joko sellaisia, että niillä ei ole sidosyksikköomistuksia tai sitten ne eivät ole raportoineet niistä valtiokonttorille. Aineistosta ei käy ilmi, kuinka paljon omistajat ostavat sidosyksiköiltä, vaan kustannuksia onkin arvioitu vain omistusosuuksien perusteella.

Sidosyksiköiden lukumäärä viittaa sidosyksiköihin, joissa kyseisessä kuntaryhmässä on pienomistusta. Eli esimerkiksi pienimmässä kuntaryhmässä on 158 pienomistusta 48 yhtiössä. Eri kuntaryhmissä voi olla samoja yhtiöitä. Pienomistusten osalta mukaan on laskettu ne sidosyksiköt, joissa on vähintään yksi pienomistus, vaikka niissä olisikin enintään kymmenen omistajaa.

Muutoskustannuksia ei ole tässä arvioitu jätehuollon osalta, sillä hallituksen tarkoituksena on tehdä jätehuoltoa koskevat poikkeukset jätelain valmistelun yhteydessä. Mikäli kuitenkin lakimuutos tulisi koskemaan myös jätehuoltoa, lisäisi se muutoskustannuksia jossain määrin.

Tämä lisäselvitys ei anna täyttä kuvaa yksittäisiin kuntiin kohdistuvista kustannuksista. Selvityksessä on pyritty hahmottelemaan yksinkertaisten oletusten avulla sitä, miten muutoskustannukset mahdollisesti voisivat jakautua erityyppisten kuntien välillä. Keskeinen oletus on, että sidosyksikkötoiminnan uudelleenorganisoinnin kustannukset jaettaisiin omistajien välillä niiden omistusosuuksien mukaisesti. Uudelleenorganisoinnin kustannuksiin on laskettu 30 % markkinoille vapautuvasta liikevaihdosta. Joissain tapauksissa tämä tarkoittaisi koko sidosyksikön uudelleenjärjestämistä, mutta joissain tapauksissa kyse voi olla myös ainoastaan pienomistajien osuuden uudelleenjärjestämisestä.

Tässä selvityksessä oletetaan, että muutoskustannus olisi suhteessa kunnan omistusosuuteen sidosyksiköstä. Oletus on siltä osin perusteltu, että omistajat vastaavat omistamansa yrityksen kuluista omistusosuutensa mukaisesta. Kuitenkin kuntiin voi kohdistua myös kuluja, jotka eivät suoraan riipu omistusosuudesta. Tällainen tilanne voi muodostua esimerkiksi silloin, jos kunta käyttää sidosyksikön palveluita selvästi enemmän kuin mitä kunta omistaa kyseistä sidosyksikköä. Tällöin uudelleenkilpailuttamisen kustannukset voivat olla suuremmat kuin arvioitu. Toisaalta käytössä ei ole ollut tietoa kuntien sidosyksikköhankintojen laajuudesta kuntatyypeittäin.

Kuntien sidosyksikköomistukset

Aineiston 212 kunnasta 63 kappaletta on sellaisia, ettei niillä ole lainkaan sidosyksiköiden pienomistuksia. Näihin kuntiin arvioidaan kohdistuvan vain vähäisiä muutoskustannuksia siltä osin, kun niiden omistamiin sidosyksiköihin voi silti kuulua joitain muita pienomistajia, ja sitä kautta uudelleenorganisointikustannuksia. Kuitenkin vähintään osa näistä kunnista on sellaisia, joiden omistamilla sidosyksiköillä ei ole lainkaan pienomistajia, jolloin myöskään muutoskustannuksia ei niihin kuntiin tulisi lainkaan.

	Kaikki kunnat Suomessa	Valtiokonttorin aineisto		
		Kunnat joilla pienomistuksia	Kunnat, joilla ei pienomistuksia	YHT
Kuntaryhmä				
0-	143	57	21	78
5000-	144	74	39	113
50000-	21	18	3	21
YHT	308	149	63	212

Valtaosalla kunnista on ainakin joitain sidosyksiköiden pienomistuksia. Näihin kuntiin voidaan arvioida kohdistuvan ainakin jonkin verran muutoskustannuksia siitä, että sidosyksiöiden vähintään pienomistusta vastaava osuus täytyy organisoida uudelleen. Joissain tapauksissa uudelleenorganisointi voi olla paljon laajempi ja koskea kaikkea sidosyksikön toimintaan. Toisinaan taas uudelleenorganisointi voi olla suppeampi ja koskea ainoastaan pienomistuksia.

Kuntien sidosyksikköpienomistusten lukumäärä vaihtelee 0–9 sidosyksikön välillä. Alle 5 000 asukkaan kunnissa pienomistusten mediaanilukumäärä on 3 kappaletta, ja suuremmissa kunnissa 4 kappaletta. Yhteensä pienomistuksia on aineistossa noin 500 kappaletta.

Kun tarkastellaan kuntia kokoluokissa alle 5 000 asukasta, 5 000–50 000 asukasta ja yli 5 000 asukasta, on merkittävin määrä pienomistuksia keskikokoisissa 5 000–50 000 asukkaan kunnissa. Sidosyksiköiden keskimääräinen omistusosuus on sitä suurempi, mitä suuremmasta kunnasta on kyse.

Seuraavaksi tarkastellaan sidosyksikköomistuksia hyödyntäen KKV:n Tutkimusraportin 9/2023 sidosyksiköiden toimialaluokitusta. Sidosyksiköiden pienomistuksista lukumäärällisesti valtaosa on IT-palveluja, tietohallintoa tai yleis- ja talouspalveluita. Näiden jälkeen seuraavaksi yleisimpiä ovat jätehuollon palveluiden pienomistukset. Muiden toimialojen osuus pienomistuksista on lukumäärällisesti pieni, joskin näissä on myös liikevaihdoltaan merkittäviä toimintoja.

Omistukset KKV:n toimialoittain

	Pienomistusten lukumäärä	Sidosyksiköt (lkm)*
KKV:n toimialaluokitus		
Asunto- ja kiinteistöosakeyhtiö	4	3
Henkilöstövuokraus	3	1
ICT ja tietohallinto	259	17
Jätehuolto ja kierrätys	54	16
Kiinteistöhuolto	5	5
Koulutusala	3	3
Liikunta-ala	3	3
Muu	24	7
Pesula- ja tekstiilihuolto	29	5
Ruokahuolto	28	17
Sosiaali- ja terveyspalvelut	47	16
Vesihuolto	11	6
Yleis- ja taloushallinto	257	22
Total	727	121

*Pienomistuksia sisältävien sidosyksikköjen lkm

Sidosyksiköiden pienomistusten määrissä on isoja alueellisia eroja. Etelä-Savossa niitä on vain 7 kappaletta, kun taas Pohjois-Pohjanmaalla ja Pohjois-Savossa yli 70 kappaletta.

Kuntien pienomistukset maakunnittain

	Kuntaryhmä			
	0-	**5000-**	**50000-**	**Total**
Maakunta				
Ahvenanmaa		1		1
Etelä-Karjala	14	5	5	24
Etelä-Pohjanmaa	4	6	7	17
Etelä-Savo	2	0	5	7
Kainuu	5	5		10
Kanta-Häme	0	11	4	15
Keski-Pohjanmaa	10	0		10
Keski-Suomi	8	14	5	27
Kymenlaakso		8	5	13
Lappi	6	9	4	19
Pirkanmaa	12	51	4	67
Pohjanmaa		13	2	15
Pohjois-Karjala	0	9	5	14
Pohjois-Pohjanmaa	33	37	3	73
Pohjois-Savo	36	34	5	75
Päijät-Häme	9	27	6	42
Satakunta	3	8	2	13
Uusimaa	8	27	3	38
Varsinais-Suomi	8	33	11	52
Total	158	298	76	532

Pienet alle 5 000 asukkaan pienet kunnat

Valmistelun aikana on tunnistettu, että erityisesti pienet kunnat ovat riskissä joutua maksamaan suhteellisesti merkittäviä muutoskustannuksia, sillä ne ovat usein sidosyksiköissä mukana pienomistajina. Valtiokonttorin aineistossa on tiedot yhteensä 78 alle 5 000 asukkaan kunnasta. Aineiston perusteella voidaan arvioida, että valtaosassa näistä kunnista muutoskustannus jäisi maltilliseksi ja joissain olemattomaksi.

Tyypillinen alle 5 000 asukkaan kunnan sidosyksiköiden pienomistus on suuruudeltaan (tässä laskettu omistusosuus * vuotuinen liikevaihto) 100 000 – 300 000 €. Tällöin muutoskustannus 30 % oletuksella jäisi alle 100 000 euroon. Tällainen tilanne voidaan arvioida olevan 39 pienessä kunnassa. Tarkastelun kohteena olevista 78 pienestä kunnista 32 tapauksessa pienomistusten määrä jää alle 100 000 euron, jolloin muutoskustannukset voidaan katsoa varsin vähäisiksi. Näistä 21 kunnalla ei ole pienomistuksia ollenkaan. Näin ollen osa pienistä kunnista on pystynyt organisoimaan toimintansa käyttämättä sidosyksikköhankintoja pienomistetuista sidosyksiköistä.

Pienistä kunnista merkittäviä sidosyksiköiden pienomistuksia (yli miljoonan euron omistukset) on seitsemässä kunnassa. Nämä kunnat sijaitsevat Pohjois-Pohjanmaan, Pohjois-Savon, Varsinais-Suomen ja Kainuun alueella. Näistä omistuksista merkittävän osuuden muodostaa pienomistukset ruokapalveluja tuottavissa sidosyksiköissä. Tyypillisesti kyseessä on pienen kunnan vähemmistöomistus isomman kunnan pääomistamassa alueellisessa sidosyksikössä. PWC:n selvitys ei suoraan ota kantaa ruokapalvelutoiminnan uudelleenjärjestelyn kustannuksiin. Jos kustannusten oletetaan olevan 30 % (vrt. ICT-palvelut), olisi muutoskustannus pienelle kunnalle suurimmillaan noin 700 000 €, mikä tarkoittaisi käytännössä arviolta 150 € kustannusta yhtä asukasta kohden.

Ei kuitenkaan ole luotettavaa tietoa siitä, miten ruokapalvelutoiminta tultaisiin sidosyksiköissä organisoimaan lakimuutoksen jälkeen, jolloin 30 % kustannusoletus ei välttämättä ole soveltuva. Jos muutoskustannus olisi ruokapalveluiden osalta 60 % ja muutoin 30 % liikevaihdosta, nostaisi ne neljän pienen kunnan muutoskustannuksia noin 400 000 – 500 000 €. Nämä ovat kuntia, joissa sidosyksiköiden pienomistusten määrä on muutenkin yli miljoona euroa. Tämä nostaisi muutoskustannusten hinnan näissä neljässä kunnassa 0,8–1,2 miljoonaan euroon. Tällöin muutoskustannus olisi yhtä asukasta kohden noin 200–260 €.

Joissain tapauksissa mahdollinen ratkaisu on se, että kunta täydentää pienomistustaan 10 prosenttiin. Ainakin muutamassa tapauksessa tämä vaikuttaa todennäköisimmältä ratkaisulta, jolloin muutoskustannukset jäisivät näissä tapauksissa maltillisiksi. Lisäksi pienten kuntien kohdalla ostot voi jäädä alle myös kansallisen kynnysarvon, jolloin muutoskustannuksia ei sen takia synny. Tätä ei kuitenkaan ole tässä arviossa otettu laskennallisesti huomioon, sillä käytössä ei ole tietoa sidosyksikköhankintojen arvosta kuntatasolla.

Maakunnittain tarkasteltuna pienten kuntien pienomistuksen sidosyksiköissä ovat selvästi yleisempiä toisissa maakunnissa kuin toisissa. Esimerkiksi Pohjois-Karjalassa ei ole yhtään tällaista pienomistusta pienillä kunnilla, vaikka kahta kuntaa lukuun ottamatta kaikki maakunnan kunnat ovat pieniä alle 5 000 asukkaan kuntia. Taas Pohjois-Pohjanmaalla ja Pohjois-Savossa pienillä kunnilla on niitä yli 30 kappaletta kummassakin maakunnassa.

Keskikokoiset 5 000–50 000 asukkaan kunnat

Keskikoisissa kunnissa (5 000–50 000 asukasta) sidosyksiköiden pienomistusten määrä vaihtelee huomattavasti. On kuntia, joissa tällaisia pienomistuksia ei ole lainkaan (39 kpl aineiston 113 keskikokoisesta kunnasta) ja toisaalta osassa kunnista näitä omistuksia on merkittävästi. Yhteensä 55 tarkastelun kohteena olevasta 113 keskikokoisesta kunnasta pienomistusten mittaluokka (omistusosuus*liikevaihto) on joko olematon tai melko vähäinen

(alle 300 000 €), eikä kunnissa myöskään ole tunnistettu aineistosta sellaisia muita omistuksia, joissa uudelleenjärjestely olisi lakimuutoksen myötä todennäköistä. Tällöin myös sidosyksiköiden uudelleenorganisoinnin kustannukset jäisivät näissä kunnissa pieniksi.

26 kunnassa pienomistusten suuruus on 300 000 – 1 000 000 €, eikä kunnilla myöskään ole muita merkittäviä omistuksia, joille lakimuutos voisi merkitä uudelleenjärjestelyä. Näissä kunnissa, PWC:n 30 % kustannusoletusta käyttäen, uudelleenorganisoinnin kulut olisivat noin 100 000 – 300 000 €.

21 kunnassa pienomistusten suuruus on 1–3 miljoonaa euroa, jolloin uudelleenorganisointikustannusten määräksi voidaan karkeasti PWC:n 30 % kustannusoletusta käyttäen arvioida 300 000 – 1 000 000 €.

Lisäksi muutamissa yksittäisissä keskikokoisissa kunnissa on vielä enemmän pienomistuksia: eräässä tapauksessa uudelleenorganisoinnin kustannuksiksi voidaan arvioida vastaavilla oletuksilla noin 2 miljoonaa euroa ja toisessa 2,4 miljoonaa euroa, mikä tarkoittaisi molemmissa noin 100 € yhtä asukasta kohden. Nämä ovat keskikokoisista kunnista arvion perusteella korkeimmat uudelleenjärjestelykustannukset.

Keskikokoisissa kunnissa muutoskustannusten arviointiin tuo jossain määrin epävarmuutta suuret omistukset (yli 10 %) sellaisissa sidosyksiköissä, joissa on mukana myös pienomistajia. Näiden osalta muutoskustannukset suuromistajille riippuvat paljon siitä, miten toiminta päätetään jatkossa organisoida. Tämä asia ei kuitenkaan isossa kuvassa tee suurta muutosta kustannusten jakautumiseen keskikokoisten kuntien kesken. Muutamassa kunnassa uudelleenorganisoinnin kustannuksia on tästä syystä vaikea arvioida, mutta ne jäisivät silti pienemmäksi kuin kahdessa yllä mainitussa kunnassa.

Myös keskikokoisissa kunnissa alueellinen vaihtelu on suurta. Etelä-Savon keskikokoisilla kunnilla ei ole yhtään sidosyksikön pienomistusta, kun taas Pirkanmaan keskikokoisilla kunnilla niitä on 51 kappaletta.

Toisin kuin pienissä kunnissa, keskikokoisissa kunnissa ruokapalveluiden merkitys ei ole keskeinen muutoskustannusten kannalta. Keskikokoisissa kunnissa merkittävin osuus muutoskustannuksista muodostuu ICT-palveluiden sekä yleis- ja taloushallintopalveluiden pienomistusten uudelleenjärjestelystä.

Suuret yli 50 000 asukkaan kunnat

Suurten kuntien kohdalla muutoskustannuksiin vaikuttaa sidosyksiköiden pienomistuksia enemmän yli 10 % omistukset sellaisissa sidosyksiköissä, joissa on muita, yleensä pienempiä, kuntia pienomistajina. Näissä tapauksissa uudelleenorganisoinnin kustannuksia voi kohdistua myös pääomistajana toimivaan suureen kuntaan. Mikäli sidosyksikön koko toiminta uudelleenorganisoidaan, esimerkiksi tuotettavaksi ja kilpailutettavaksi markkinoilla, kohdistuisi uudelleenorganisoinnista todennäköisesti merkittäviä kustannuksia näiden sidosyksiköiden pääomistajiin. Jos taas uudelleenorganisointi jää suppeammaksi, eli omistukset ainoastaan rajataan yli 10 prosenttiin ja sidosyksikkö jatkaa muuten toimintaansa, ei pääomistajiin todennäköisesti kohdistuisi kovin merkittäviä kustannuksia.

Joillain yli 50 000 asukkaan kunnilla on silti melko huomattava määrä sidosyksiköiden pienomistuksia (esimerkiksi eräässä kunnassa 9 miljoonaa euroa ja toisessa 13 miljoonaa euroa), mutta kunnan asukasmäärään suhteutettuna muutoskustannusten määrä jäisi kuitenkin näissä tapauksissa 50–60 euroon yhtä asukasta kohden.

Laatinut

erityisasiantuntija Erno Mähönen
Työ- ja elinkeinoministeriö

Liitteet
Jakelu Eduskunnan talousvaliokunta

Tiedoksi